

LO TEATRO CATALÀ

PERIÒDICH INDEPENDENT,

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

DESTINAT PRINCIPALMENT À FOMENTAR LO PROGRÉS É INTERESSOS DE'L TEATRO DE CATALUNYA

Preus de subscripció	REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ	Preus de cada número
<i>En Barcelona. . . 1'00 ptas. trimestre</i> <i>Fora. 1'50 » »</i> <i>Artistes d'òpera 25'00 » 1 any.</i> <i>Abonats protectors, una pla. cada mes.</i> <i>Pago adelantat.</i>	Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra Sucursal pèra cartas y avisos: en l' Arxiu líric-dramàtic de don J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na	<i>Número corrent. 10 centims</i> <i>Id. atrassat. 15 id.</i> Los abonats protectors tenen dret á dos exemplars de cada número de LO TEATRO CATALÀ, á que 's publiquin noves que 'ls convinga mentres no desdigan de'l setmanari, y á obtenir rebaixa en los preus de 'ls anuncis particulars.

CONFIRMACIONS DE PATRIOTISME

Estem orgullosos de contarnos entre 'ls fills de Catalunya.

No volem que ningú 'ns aventatji en sentir amor per la petita patria abont hem nascut.

Aixó vól dir que sòm catalanistas de cor y que nostre cor inspira sempre á nostra intel·ligència procurant que 'ls seus impulsos no la ofusquin may.

Cosa que no succeheix certament á tots los que 's contan entre 'ls defensors de la causa catalana, en lo referent á la sort de nostre Principat.

Hi ha catalanistas que exageran molt sovint la nota que ha de inspirar sos actes de propaganda.

Los uns mostrantse massa partidaris de temps que no han de tornar.

Los altres exagerant també son patriotisme y volent, com qui diu, adelantarse á nostre temps.

Uns respirant sempre ódi á Castilla.

Altres volguents conduhir cap á la Fransa.

Qui creyent qu' havem de ser independents.

Qui, per últim, desitjant que Catalunya gosi dintre la patria espanyola, de la deguda autonomia, de sas lleys y de costums propias que la fassin lliure.

Entre aquets figurem nosaltres.

Per'xo es que no olvidem la historia; per'xo estem orgullosos de recordar las tradicions catalanas.

No per retrocedir á aquellas llunyanas épocas, sino per' que, recordant los fets gloriosos de nostres antecessors, pugui avuy nostre poble tenir exemples que imitar, y per' que 'ls imiti.

Per 'xó tenim la vista ficsa en los avensos d' aquet sigle.

No per volerlos implantar tots de sopte en nostra terra, sino per' aprofitar aquells que sigan conduhents á la felicitat de 'ls que 'n sòm fills.

Per 'xó 'ns sap grèu que alguns regionalistas de Catalunya, ab tot y ser personas ilustradas y veritables patriotas, se deixin guiar per apassionaments que portan en sí contradiccions entre lo que fan y lo que dihen.

Fa poch s' ha dut á felis terme la restauració de 'l monastir de Ripoll.

La inauguració de 'l restaurat temple ha revestit molta importancia.

Ha estat un gran acte en favor de 'l regionalisme català.

Qual acte ha tingut molt ressò en tot Catalunya y fora d' ella, arribant a'l extrem de que hi prengué part lo Govern central de la Nació, per medi de las autoritats que 'l representan, y accedint á que 's tributessin honors reals á las despul·las de un Soberá de Catalunya.

Aixó proba la virilitat de 'l Catalanisme veritable.

No 'ns hem pas d' esforsar en dirho.

Com no 's necessita gran esforç tampoch per' fer compèndrer que la idea tradicional y religiosa ha contribuït poderosament á que tothom s' associés á un acte honrosíssim per la actual generació que l' ha realisat.

Es un acte que lligaba 'l passat ab lo present; un acte que identificaba l' esperit modern ab lets passats ocorreguts á casa nostra.

Hem d' alabarho tots los que estimem las glorias patrias.

Perque será de trascendencia.

Y a 'ls ulls de qui visiti 'l monastir d' ara en avant, li mostrará molt millor l' amor regional aqueixa obra restaurada, de lo que 'l demostraba la iglesia esfondrada com un cástich de 'ls homes á ne 'ls homes: li farà més claror a'l cor la esmortuhida llum de 'ls ciris, de la que avans podia ferli 'l sol quant batia ferm entre sas rocas escampadas; li donarán ara millor idea de respecte a'ls recorts patris los prechs de 'ls fidels, que las altas erbas que durant bon número d' anys van existirhi; la sordina veu de 'l rès li plaurá més que 'l freg de la espantadissa sargantana y 'l brunzit de 'l burinot, y fins si s'acosta a'l confessorari, son cor podrá rébrer llum més esplendent que la llum de 'l día que hi queya de plé á plé.

Baix aquet punt de vista no 's comprèn de una manera satisfactoria, que fermes catalanistas vingan á lamentarse ab elegias de aquest acte que fa poch s, ha solemnizat, mercés en gran part a'l sabi Bisbe de Vich, Dr. Morgades.

Y aixó no obstant, es un fet que hi ha qui se 'n lamenta.

Mes a 'l lamentarse'n, incorre en llastimosa contradicció.

Perque 's condol de una cosa qu' ell mateix la fa per altre estil.

Sino vejambo.

¿No pretén *L' Avenç* restaurar la Patria catalana?

¿No pretén *L' Avenç* restaurar nostre peculiar idioma, retornantlo a 'ls millors temps de sa existencia esplendorosa?

¿Cóm se comprén, donchs, que qui s' empenya fermament en fer duas restauracions tan importants, no cregui útil una restauració de tanta ó més forsa encara que las que vol—y ab rahó—realisar lo distint autor de la *Elegia* que acaba de publicar *L' Avenç*?

Si á Catalunya li plau véurer lo passat en ruinas (per ser passat, com diu lo Sr. Massó Torrents), no 's busqui, donchs, sa restauració: deixemla en ruinas.

Si nostra parla materna está avuy perduda, arruinada, deixemla en son estat ruinós.

Pero no es aixó lo que 's busca.

No creyem que siga aquesta la idea.

Lo que sab grèu, es que s' haji restaaat la Bassílica ripollesa per tractarse d' un acte realisat á la sombra y baix l' amparo de la religió.

Es perque tal volta se'n vol deduhir que es un acte de retrocés per un poble que busca un esdevenidor de 'l tot nou, més gran y més elevat que may en cap sigle de 'ls que foren.

Es perque aixó algú ho considera un contrassentit.

Sense pensar que es la cosa més natural de 'l món.

Perque tot aquell que mira 'l pervindre y en lo pervindre confia, es que tè fe, y la fe es la base de la religió.

Per 'xó ha mogut l' esperit catalanista l' assumpto de 'l monastir de Ripoll.

No perque 's vulgui tornar a 'ls temps de Berenguer.

Sí perque a 'l honrar la memoria d' aqueix gran home, 'l poble que la honra denota que tè veritable amor de patria.

Y aixís sense preténdrer tornar enrera, pero probant que de 'l passat se recorda per' aprofitarse'n, podrá lograr que renaixin tots los nobles instints y bells sentiments que han de durlo á la ditxa que vol trobar.

Y aixís apartará l' indiferentisme de la joventut.

Y recordará exemples de Fivaller, de Clarís, de Casanova, de 'l Bruch y altres.

Y s' inspirará en tots los fets gloriosos.

Y ab coneixement de la historia catalana, y ab una educació moderna, catalana també sense deixar de ser espanyola (y no entenentse per 'xó que no aprengui 'l francés), aqueix poble podrá refer la patria, podrá alcansar la desitjada autonomia y s' espolsará 'l jou castellá, sens trobar obsta de en que Castella siga una germana.

Aquet es en nostre concepte 'l camí que 'l patriotisme tè dret á exigir que segueixin los catalans.

Camí tant més facil de seguirlo, quant en lloch de ser iluminat per teyeras, ho está per las dos potents llums de la Historia y de la Civilisació.

P. DE R.

REVISTA D' ESPECTACLES

Calvo-Vico.—Segons malas llengas, la tiple Srta. Miquel va negarse á péndrer part en una obra que mes avall citem, y aquet *miquel* va costarli la ces-

santía y las simpatías que contaba entre 'l públich *realista*.

Ha sustittuhit á la citada tiple la Sra. Verdecho, artista també valenciana que, com en altre temps y en lo mateix teatro, s' ha conquistat bon número de admiradors. En la sarsueleta *El gallet de favareta*, va ferse aplaudir junt ab lo tenor Sr. Rius que debutá 'l mateix día.

L' éxit de la temporada (segons los cartells) ha sigut l' estreno de l' apropósit en un acte *La Bella Chiquita ó los padres sin familia*, degut lo llibre á don Ratel del Castillo y la música a 'l mestre Sr. Cotó.

De segú que tots los que haurían anat á admirar la dansa de la célebre artista francesa (en cás de que hagués vingut), no deixarán de assistir á véurer la sarsuela *La Bella Chiquita*, encara que no mes siga una vegada per curiositat.

Per mes que algunas escenas son posadas per fer riurer y ab certs xistes que no arriban ni á ser xistes per lo abultats y vermells que resultan, lo públich hi passa un bon rato y fa repetir cada nit l' últim quadro que representa un teatret ahont s' hi véu funcionar la popular *madame* (?)

Lr música es agradable y acredita á son autor, especialment lo quarteto de 'ls paraigas qu' es un número preciós.

En la interpretació hi sobressurten la Sra. Verdecho y 'ls Srs Gil, Sanchis, Castillo y Güell.

Lo primer de dits senyors entussiasma a 'l públich en una llarga lliíss de moral que dona á n' aquets pares que la predicen y no la practican.

La Bella Chiquita ó los padres sin familia, crida gent cada nit a 'l Calvo-Vico.—A.

LA GARRIGA

SONET

Petita vila d' antigallas plena,
per un nou poble avuy casi rendida
que, molt potent y capritxós sens mida,
palaus aixeca y runa terraplana.

Los habitants antichs, sobris de mena,
li feren, treballant, honor y vida,
mentres que 'ls nous, de rassa escanyolida,
la vida volen sens fatich ni pena.

La terra, á mes de fértil, generosa,
á 'l sá nudreix 'sent de 'l malalt amiga,
per medi de sòn aigua profitosa

que per 'xó es excelent y deliciosa.
Tè aires purs y sans..... No cal que diga
ja quina vila es: es *la Garriga*.

JOSEPH GUASCH Y E.

Amunt y avall

L' altre diumenje á la tarde hi havía tota la companya de 'l mas de la Cunillera devall d' una vorada de pins rablerta de botjas y florits ginestrers y casi donaba hó veure 'l goig d' aquells infants ajassantse sobre 'ls punxosos esbarzers que s' extenfan per una catifa d' erbam y brossa seca.

Lo més nano estava de panxa a 'l sol seguint ab la vista 'ls moviments d' una xixarreta que saltironejava ufanosa pe 'ls branquillons d' una vella alsina; lo

més ganapia, reullava á un lleuger plega-mans que cent cops havia escapat de las sévas *idem*; y la noyeta s'acotjaba aquí y allá cullint ruda y margaridoyas pèra guarnir la capella.

Festívol rossinyol cantaba en lo brancam d' un pi, gronxat pe 'l fresch y perlumat oratje.

Algún borinot ròs zumbaba entre 'ls tronchs rehinosos.

De sopte passaren alts, mòlt alts, tres ó quatre corps que feixuchs volaban cap á mar. Tot fóu una cosa véure 'ls y aquella quitxalla posarse á cridar alló de *¡Corp, corp! ¿Que tens á la o'la? ¿Un bossi de carn? ¡Corre, corre, que te 'l menjarán!* Y allavors los negres aucellots, talment com si ho haguessin sentit, apressuraren sou vol fins que 's perderen de vista.

—*¡Corp, corp!* — balbotejava encara 'l menut rient d' un gust!... quant s'ens opegá á passar riera amunt l' hereu de 'l mas de la Verdissa.

Aquest, ab lo trajo de las festas y 'l jech penjat a 'l coll, anaba tot trist y capficat xano xano cap á la vila.

—*¡Nasi!*—va fer la noyeta—*¿qu' aneu á ca' la Bel?... ¡Mireu que serio está!... ¿Sembla qu' avuy feu la cara de prunas agras? ¡Ja, ja, ja!*...

—*¡Mireuse'!*—també cridaren á chor los demés, esclatant en fortes riallas.

Ell tot malhumorat seguí son camí sense girar lo cap ni una sola volta y no era gaire tros lluny quant digué pèra ell sol.

—*¡Aixó de que quant un té 'l cor trist se topi ab altres que las filan tan contents, en bona veritat que 'm fa una cosa!... Té, fins m' espurnejan los ulls. Pero predeu! si jo sé qu' ella porta voluntat á n' en Mariquildo... Perque en Nofre m' assegurá que 'ls havia trobat a 'l pinar de la viuda Coll y 'ls digué: «Minyons ¿qué feu aquí?» y ella va respondrer: «Cerquem bolets». Pero en Mariquildo afejí: «Si 'n vòls algun te 'l donaré.» Vaya ¡aixó de buscar bolets pe 'l Juliol!... No, no pót ésser. En Nofre es empeltat de ximple y jo me 'l he cregut com un ase. Pero ¿y si fos cert? Si fos cert... ¡ay, noya!... ¡Jo't juro que fariam pinyas!... ¿Veyeu? Ara jo estich tan trist que boy ploro ¡Y aquells brivalls que fassin tanta barrila y riguin y estiguin goijosos!... ¡Malvinatje!... ¿Perqué han de deixarlos que s' esbarjeixin de aytal manera? ¿No estich jo trist? Donchs qu' ells ho estigutn també. ¡Dèu meu, Dèu meu!... ¿Perqué 'l món ha de estar fet aixís?...*

* *

A 'l ésser á posta de sol, tota aquella maynada junt ab la d' una masía propera, s' empaytaban riera amunt movent una cridoria que 's sentía per tota 'l encontrada. Un de 'ls baylets patollaba per enfilarse á un pi bòrt. L' altre, més entremaliat, apedregaba á las ratas-pinyadas. Verdaderament l' hora y aquella fresca que hi feya, convidaba á gosar, á esbarjirse, á ríurer.

De cop, un noy d' uns vuyt anys quedá plantat y posantse á escoltar digué:

—*¿Y ara? ¿quí xiula?*

—*Vina, vina,*—saltá un' altre de mes petit: *fes-me esqueneta,* que vull arribar á aquestas cireretas de pastor.

—*¡Ja ho sè qui xiula!*—féu aquell plé de satisfacció; es en Nasi.

Y corregué á jugar.

¿L' hereu estava alegre? Senyal de que la parla ab sa promesa li havia anat bé.

Ell baixaba á pás llarch tot marmalant:

—*¡Si qu' he sigut pastanaga!... ¡Ay en Nofre, quant lo trobi!... ¡Pobre d' ell!... Es clar, ell la volfa y com que li va donar carabassa, ara va dient d' ella lo qu' es y 'l que no es. Perque la Bel, ni menys sap ahont cáu lo pinar de la viuda Coll... y ab en Mariquildo, de l' any passat per la festa major que no 's parlan. ¡Pobre Bel!... Tan mateix sembla que m' estima. ¡Ah!... ¡Qae me 'n ha dit avuy de cosetas perque porto 'l mocador qu' ella 'm va regalar!... Jo també n' hi he dit; pero de mes grossrs. Una vegada sas galtas s' han tornat com dos tomátechs Avuy per' mi es una gran diada. ¡Y qu' estich content!... ¡Mallá, quin goig també 'l de aquella brivalla!... ¡Aixís, aixís m' agrada que sigui 'l món!...*

ANGEL RIUS VIDAL.

La restauració de 'l Monastir de Poblet

Satisfacció vivíssima á tots quants senten en son pit lo foch d' amor envers Catalunya y servan en sa pensa 'l recort de las grandesas de nostra vella nacionalitat, causá 'l fet de que la patriótica excitació d' alguns bons fills de la terra feta a 'l Metropolítá de las diócessis catalanas, relativa á que 's coronés la obra á Ripoll comensada ab la restauració de 'l Cenobi de Poblet, fos favorablement acullida y ab entusiasme acceptada pe 'l Excelentíssim senyor Bisbe de Barcelona y pe 'l acaudalat patrici senyor Marqués de Comillas.

Poblet y Santas Creus ab Ripoll són las tres fitas, santificadas per la fé, sublimadas per l' art y ennoblidas per la historia, que senyalan lo camp en que s' iniciá, desenrotllá y engrandí 'l patrimoni de 'ls catalans, y són al mateix temps los testimonis que declaran que Catalunya viu, malgrat tantas ruinas com ha vist caure en son entorn, restant aquells gegants ab llur testa altívola com un avis providencial de que no tot ha mòrt en aquesta terra «beneyta y plena de llealtat»; Aquells monuments sembla que diuen á tota hora que si la renaixensa de Catalunya ha de significar quelcom mes que la revivalla de sa literatura, es precis que no 'ls oblidem, ja que també ells recordan lo que forem, fent avinent lo que debem ésser.

Si en hora funesta mans sacrílegas, guiadas per lo desentré, trencaren sense pietat la sagrada arca de nostras tradicions; si lleys insensatas posaren a 'l eucant joyells admirables d' una cultura superior; si la ignorancia é indiferencia generals, fillas de 'l enervant centralisme que mata tota iniciativa y ofega tot progrés, consentiren que durant mitja centuria restessin en oblit aquells monuments, ha vingut ja 'l día de las reparacions, de 'ls desagravis y de las reivindicacions, qual aurora cantaren, com los tendres aucells en la frescal boscuria, l' esbart de poetas que senyalaren la naixensa d' una nova época.

Ánimas generosas, anyorant las grandesas de la avior, remogueren lo caliu acogulat per las cendras, y a 'l esventar aquestas revisqué de nou lo foch de 'l amor patri; y aixís, mentres uns en la quieta soletat de 'ls arxius feyan parlar ab lo llenguatja pintoresch y gráfich de 'ls anticbs documents á nostres héroes y prohoms, refent la verdadera historia de la patria, altres feyan declarar á sa manera eloqüent los vells menuments espargits arreu en nostra terra, llegint en sa

trassa, en sos detalls, en lo color de sos carreus, la historia de 'l art patri; y recorrent valls y montanyas, casas payrals y pagesías, recullían altres la bella cançó, la faula antiquíssima, la típica corrandà, fent renàixer, en fi, tot lo que porta algún segell de la terra; y tot aixó es lo que sens dupte feu deturar de sa total ruina a 'ls monuments avans citats, y tot aixó produhí també la restauració de 'l que s' enmialla en las aiguas de 'l Ter y de 'l Freser.

No s' ha fet prou encara; es menester continuar la santa obra empresa á Ripoll. dirigint en endevant l' esment de tots envers la Conca de Barbará, ahont superba construcció que fou un dia 'l Panteó de 'l gran Jaume I, de Pere IV, y de «tants primpeps y nobles, reclamà ab dret l' esment de tothom.»

Poblet no s' ha de refer pedra per pedra com Ripoll; sa superba iglesia pót tornrr ab petit estors á ésser com avans lo temple de Dèu; poden sas gegantinas voltas ressonar ab los cants de la sagrada liturgia, sos murs fermíssims embaumarse ab los suaus perfums de 'l incens, sas naus espayosas aixoplugar lo poble fidel, las cendras reals reposar en son lloch degut. L' obra es factible, incomparablement mes fácil que la reconstituoió de Ripoll. ¡Avant y fora!

Si un centenari gloriós hi ha que celebrar encara, sens dupte es lo de la fundació de Poblet, y no entre la majestuosa decadencia de sas régias ruinas, sino en las gegantinas naus de son temple, sota las artissadas arcuacions de sos claustres, prop de 'ls sepulcres reparats de velas profanacions.

En tal solemnitat podría també inaugurar-se una obra patriótica y benéfica á la vegada, si 's destinés lo restaurat monument á granja y assil pèra fills d' agricultors pobres, escola práctica d' agricultura, y alberch pe 'ls órfens y desheretats de la desvalguda classe treballadora de 'l camp, posat baix la direcció d' una Institució religiosa adequada á tan cristians fins; única manera pèra restar assegurada la conservació de 'l monument, no sols de la acció destructora de 'l temps, pero mes encara de la sórdida cobdicia de 'l home.

Aquesta idea, qual desenrotllo no es propi d' aquest lloch, voldríam que fós acceptada per lo generós sentiment de qui está en condicions de terla possible; y Dèu ajudaría á portarla á bon terme. acompañada de 'ls aplausos de 'ls bons fills de la patria y per las benediccions de 'ls desvalguts que, á redós de 'l palau que fou de 'ls nostres Reys y Primpeps, hi trobarían també son alberch convertit en sant casal de la Caritat.

PELEGRÍ CASADES Y GRAMATXES.

(De 'l Butlletí de la Associació Artística-Arqueológica Barcelonina.)

SECCIÓ DE 'L GRACIÓS

Disputantse en certa ocasió 'l célebre violinista Paganini ab l' empresari d' un teatro a 'l temps de cobrar, va dirli:

—Ja sab que jo sò 'l gran Paganini.
—¡Qu' ha de ser vosté 'l gran Paganini!—contestá l' empresari.
—¡Còm!—replicá l' artista enfadat.
—De cap manera,—va anyadir l' empresari mes enfadat encara.—'L gran Paganini s'och jo, ¿vèu? que li dono 'ls diners: vosté, en tot cas, es lo gran *Cobra-nini*

En certa reunió, una senyora declama una poesia pesada é interminable que 's titula: ¡Si jo fós aucell!...

Un concurrent que impacient la escolta, diu á la orella de la senyora de la casa:

—¡Si jo tingués una escopeta!...

Entre una mare y una filla seva, de tres anys.

—Mamá, vull aigua.

—No, nena, no.

—¡Jo 'n vull, que tinch sed!—replica la noyeta.

—No pót ser, Adela, que fa cuchs l' aigua.

—¡Oy que no!

—Donchs, ¿qué fa?—pregunta la mare.

Y la nena ingenuament li diu:

—¡Ay, ay! Neteja.

—¡Quánta corrupció de costums, Sr Pere!

—Ja pót dirho, ja. ¡Quina immoralitat, Sr. Paul!

—¿No ho sab? ¡Es espantós! L' Antón ha fugit ab una ballarina, abandonant á la seva adorable esposa.

—¡Ay, pobre muller! ¡Quánta desdixta! Vetaqui que si ara Dèu li dona mes fills, los pobrets no tindrán pare.

COMUNICAT

Sr. Director de Lo Teatro Català.

Molt Sr. meu: Passadas ja bastants festas majors de poblets de Catalunya, no crech sigui inoportú exposar las impresions que hem sufert los que á ellas hem assistir; y remarcant algún abús a 'l meu concepte criticable.

Lo día de la Mare de Dèu, 15 de 'l corrent, comensá la de Cornellá y un servidor de vosté anticipadament convidat, vaig anarhi.

Ab motiu de la pedregada que caigué días anteriors, los vehins de 'l poble havían sufert perduas considerables, y per lo tant, ja se sabia que no 's faria gran cosa: ab tot, s' anunciaban pe 'l primer día balls a 'ls Cassinos y fochs artificials, los quals anaren molt bé y foren molt lluhits.

Pe 'l segon día, estaban disposadas funcions en tots dos Centres recreatius. Ab tal motiu en lo Centre café «El Iris, (a) Menut» se mostraba un cartell anunciant lo preciós drama de Zorrilla *El Zapatero y el Rey*, y una pessa catalana, per una APLAUDIDA COMPANYIA DE VERS, 'sent los preus los de costum; y aquí fou l' abús. Arribá l' hora, anem a 'l que venía las entradas y diu: dos rals. — Corrent, vaig pensar jo, com a 'ls teatros de Barcelona, dos rals: ara veurem la companyia.

¿Y sap, Sr. Director, que á las nostras societats los joves socis aficionats á fer comedia 'ns regalan ben contents lo seu treball á vegadas acceptable?

Donchs allí, 'ls joves—pagesos la major part—se prenen una vegada a 'l any la molestia de fastidiar a 'ls forasters, presentantse á las taulas d' un escenari, fets un adefessis de mal vestits, ab los ademans y la dicció, que ni 'l Noy de Tona. L' últim de 'ls joves de nostras societats val deu vegadas mes.

Allí no hi havia ni direcció, ni ensaig, ni ningú sabia 'l paper. Dich mal; si, n' hi havia un que se 'l sabia com una lliadó, y tament lo deya: y ab tot aixó, feyan pagar com si hagessim anat á veure á 'n Vico.

¿No li sembla que la Autoritat d' un poble té obligació quant van á demanarli permis per fer un espectacle públich, de revisar ab quinas condicions se fá?

¿Y no li sembla també, que aixó es abusar de la bona fé de 'ls forasters, y escamarlos per' que no tingan ganas de tornarhi may més? Aixís ho creu S. S.

q. b. s. m.

E. BATLLE.

Barcelona 18 d' Agost 1893.

L' últim dimars passá á millor vida, 'l distingit y concienzutescriptor é ilustre catedrático Dr. don Gayetá Vidal de Valenciano.

Havía nascut en Vilafranca de 'l Panadés, y allí ha mort després d' havernos dat á conèixer quadros de costums tan preciosos, com són, per exemple: *Rosada de estiu*, *La vida en lo camp* y altres que fora llarch anomenar.

Ha mort 'sent President de la Real Academia Barcelonesa de Bonas lletres.

Considerant l'immens trastorn que ha causat á sa familia (y á tots quant s' honraban ab sa franca amistat), fem vots pèra que aquella tinga la resignació suficient pèra soportar tan irreparable pèrdua.

¡Descansi en pau!

REPERTORI DE FORA

Bruch 22 d' Agost.

Ab la pompa de costum celebrá 'ls días 15 y 16 d' aquest mes la Festa major aquet poble.

Després de 'l *pasa-calle*, llevant de taula y altres distraccions, tingué lloch lo día 15 en la societat «La Unió Bruçatense» un concert á càrrech de la notable orquesta *Los Escolans*, de S. Sadurn de Noya, dirigida per don Agustí Bosch.

Totas las pessas foren mò't aplaudidas y en especial *La delicia*, de l' Escalas y un capritxo de corneti, de Casimiro San Blás, que tingué que repetir-se.

La mateixa orquesta obsequiá a 'l vespre a 'l Ajuntament ab una serenata.

Los balls foren lluhits y animats, estant encarregats en lo citat cassino la orquesta ja dita, y en l' altre la de 'l *Pò*, d' Olesa de Montserrat, que també estigué encarregada de las funcions religioses.

Ademés tingué lloch un concert en casa de 'l propietari D. Joseph Elías.

En ell hi prengueren part las Srtas. Carme y Práxedes Elías que lluhiren la una sa hermosa y ben timbrada véu y l' altra l' agilitat de sos dits en lo piano.

També hi prengué part lo jove D. Joan Elías, que mostrá ser un aventajat mestre en lo violi, com també 'ls Srs. Bosch y Escolá.

Donem gracias a 'ls Srs. Elías per las atencions de que forem objecte.—A. S.

Excursió á S. Pere de Roda

Girona 21 d' Agost.

Apreciable Director: Com deya en ma carta particular fetxada en Selva de Mar, detallaré ara la anada feta 'l divendres passat, dia 18, a 'l Monastir de S. Pere de Roda y Castell de S. Salvador, un de 'ls punts més alts y pintorescos de Catalunya, sobre tot en la part marítima d' aquesta provincia.

Després de 'ls preparatius de rúbrica en tals cassos, surtírem de la esmentada població de Selva de Mar, á las quatre de 'l matí en número de quaranta entre xichs y grans, arribant a 'l monastir á las sis; mes com los excursionistas no éram sols los de dit poble, sino de alguns altres de 'l encontorn, no pót figurarse, amich Director, lo fantástich é impresionable efecte que produhí a 'l arribar a 'l coll de la montanya y á la vista de 'l monastir, véurer las collas ó grupos de amichs que per varios punts acudían á la reunió prèviament convocada y á la mateixa hora. Uns venían de Rosas, altres de Llansá, altres de la Vall, tots per diferents camins, que li asseguro pareixia la arribada de 'ls Reys d' Armas de la ópera *Lohengrin*, en lo quart acte.

Ja en dit monastir y després de reposar forsas ab un regular esmorzar, emprenguerem los més valents la pujada de 'l Castell, que ja li dich exijeix valentia, 'sent un camí tan relliscós y plé de perills, que difícilment pót arribarse á son fi sens haver suferit algunas caigudas.

Pero lo realment sorprendent y maravillós, es la vista panorámica que desde lo alt de 'l Castell se descubreix; fentse casi impossible descriurer: tan magnífich es.

Dirigintse á Ponent s' admira lo gran port de Rosas ab sa bahia, La Escola y quantas poblacions allí prop se troban fins á las Islas Medas y per lo alt fins lo pich de 'ls Angels. Al Sud, apareix com tirat recte per un cordill, la farola de Cap de Creus ab sa flera de montanyas, y també una immensitat de mar admirable. A llevant un gran tros de Golf de Lió fins las puntas de montanya de Cete, tenint a 'ls peus la bahia de 'l port de la Selva, Llansá, Portbou, la punta de Cerbere y Banyuls, que creguí es capás de fascinar á quants *touristes* ho visitin. Y a 'l Nört casi totas las poblacions petites y grans de l' Ampurdá inclós Figueras, ab son castell de

S. Fernando que a 'ls ulls de 'l que ho contempla apareix com una petita muralla ab terraplé.

Puch assegurarli que es de 'ls punts millors que he visitat, sens que siga comparable ni á Montserrat, ni Tibidabo, ni nostra Senyora de Mont, etc. En una paraula, es precis véure'ho per' ferse càrrech de 'l magnífich panorama que s' ofereix desde allí. ¡Lástima que tant lo castell com lo monastir estigan tan abandonats, puig aquest últim, sino procuran arreglar las mólts bellesas que conté, en particular la iglesia que encar está un xich conservada, de estil bisanti pur, dintre poch anys se veurá convertit tot en una complerta ruinal.

La festa de 'l día va ésser amena y divertida, y més ho haguera estat, á no haver sobrevingut una desgracia á consecuencia de una caiguda de un fill de D. Vicens Prusés, de Figueras, comissari régi de aquesta provincia.

A la caiguda de la tarde las respectivas collas tornárem á nostres llochs, fent la mateixa ruta de pujada y posantme jo á borrar mas impresions.—M. DE S.

Manresa 19 d' Agost.

Dos mesos y mitj ha vingut actuant en lo Teatro-Conservatori la companyia Tutau, posant en escena una porció d' obras notables, entre ellas *Angela*, *El corazon en la mano*, *La fuerza de la conciencia*, *La escuela de las coqueias*, *La loca de amor*, *Lo nivól negre*, *El registro de la policia* y *¡Mal pare!*

Ab aquest últim drama y la pessa *A cop calent* se despedí de 'l públich, lo dimars dia 15, la citada companyia, y a 'l final, a 'l ésser cridat á l' escena, anunciá la senyor Tutau, que en los días de la próxima Festa major treballaria en lo teatro de la Lliga Regional, donant per segur que una de las obras preferidas seria *Mar y cel*, de 'l Sr. Guimerá.

Los teatros de 'l Centro Comercial é Industrial, Ate-neo Obrer, El Globo, Lliga Regional, Joventut Católica y Centro Católich, s' han vist favorecuts per escullida concurrencia en quantas funcions han donat durant la present temporada, y 'n preparan totas, de mólts escullidas pèra la Festa Major, ab motiu d' haverse concedit á las societats recreativas la plena llibertat d' organisar y portar á cap totas aquellas diversions que tingan per convenient.

En lo Teatro-Conservatori, per la Festa Major hi tindrem ópera italiana.

Aquest any s' han inaugurat ab anticipació las corredissas de vacas y novillos. Van ja donada tres y en ellas hi han prés part los primers espasas coneguts per *Murulla* y *Chato*; demostrant mólts poch acert y essent mólts interiors las quadrillas que capitaneegan.

En l' Ajuntament hi ha hagut cambi d' alguns regidors interins, reposantne d' altres, processats y suspesos l' any 1890 y avuy absolts per sobresseiment.

Per la Corporació municipal s' ha fet la proposta de catedráticos de l' Institut de segona ensenyansa, qual autorissació de 'l Govern pèra sa creació ha sigut rebuda en aquesta ciutat ab general aplauso.

Havem tingut en curt espay de temps freqüents incendis en las aforas de la població, causant importants danys y perjudicis y donant lloch á suposas que tal volta no han sigut casuals.

Los fadrins fusters s' han declarat en *huelga*, demanant rebaixa d' horas de treball y augment de jornal en días festius y horas extraordinarias.

Pero prou de noticias locals per l' estil, que s' apartan de l' índole de 'l periódich. Per ser la primera vegada que en aquet sentit m' he etralimitat, perdonin los lectors.—E. S. A.

Mataró 22 d' Agost.

Com ja de costum, dissapte la companyia va representar en la societat Nova Constancia, fent *Lo ferrer de tall*, obra vista; pero, no obstant y aixó, hi havia mólta concurrencia. S' ha de dir que la Sra. Clemente (P.) nos deixá satisfets en lo paper de *Baronesa*, las Sras. Mun-né y Clemente (A.) mólts bè. Los Srs. Martí y Capdevila, aquet en *lo Esquerrá* y la Sra. Boix en lo *Manzairé* nos deixaren contents y se 'ls va aplaudir ab satisfacció. Per ara dita societat, en la elecció d' espectacles té acert.

Diumenje, 20 en Euterpe 's va representar la comedia de D. Frederich Soler (Pitarra) *L' hereuhet*, haix la direcció de 'l Sr. Goulo. S' hi distingiren mólts las senyoras Clemente (A.) y Monner. Los Srs. Martí, Goula,

Soler y tots los que hi prengueren part, van ser molt aplaudits, principalment lo Sr. Goula. Per pessa *Pare y padri* que també va agradar. Los fins de festa agradarian mes si s' acabés més d' hora, perque molts espectadors á las 5 de 'l matí ja han de estar a 'l peu de 'l canó.

Está anunciad en Euterpe l' estreno de *Lo moment continuo* y *¡¡Qui... compra maduixas!!* Veurem.—E. R.

S. Feliu de Codinas 22 d' Agost.

No puch menos d' agafar la ploma per donar compte d' un concert celebrat en lo «Cassino Feliuense», dissapte passat y organiat pe 'ls distingits professors Srs. Armengol y González, concertistas ben reputats y aplaudits en aqueixa capital.

Dit concert va ser un aconceixement en aquesta vila.

Hi prengueren part també las senyoretas Ruiz y Elvira Polls, que va cantar la romansa *Música prohibita*, ab molt gust y entonació perfecta.

Los Srs. González y Armengol van executar la fantasia de *Tanhauser* (per violí y piano) que va ser tocada ab tot lo sentiment y brío qu' exigeix tant colossal creació. Inútil es dir que rebéren aplausos entusiastas de la lluhida colonia que aquí estiuheja.

També 'n van rébrer la Srta Polls en la romansa de *El gran Mogol* en la qual va lluhir sa veu ben timbrada y una esmerada dicció.

Completá l' éxit lo Sr. Puig, aventatjat deixeble de don Delfin Armengol, qui cantá fragments de diversas óperas, lluhint una voluminosa veu de barítono que ab un sólit estudi podrá donarli una brillant carrera.

Altre de las pessas de mes éxit fou un preciós fragment de *Lohengrin*.

Rebin los organiadors ma sincera enhorabona, com la reberen de la concurrència.—A. M.

REUNIONS PARTICULARS

ESQUERRA DE 'L ENSANXE.—Lo diumenje passat tingué lloch la representació de las obras *Ensenhar al que no sabe* y *El ratoncito Pérez*; pero sos intérpretes, que ho foren las Srtas. Panadés y Miquel y 'ls Srs. Palaudarias, Aynaud, Rodríguez, Vila y Cinca, poca cosa van ensenyar que 'l públich no sapigués, tota vegada qu' aquet ja tenia coneixement de la gran válua de tots ells.—A. R.

FOMENT RECREATIU DE LA DRETA DE 'L ENSANXE.—Com si lo bó y millor de caras bonicas de la barriada 's dongués cita en aquesta societat en días de funció, també va omplirse diumenje de una concurrència elegant per' celebrar las bonicas escenas de la comedia *Los hugonotes*, obra que sempre s' escoltá ab gust, y mes si 'ls que la desempenyan s' hi miran una mica, com varen ferho aquí las senyoretas Sandiumenje, Santaliestra, Sra. Forcada y 'ls senyors Clavé, Montpel, Munné, Ansaldi, Pujol y Angulo.

Per final representaren *Lo que 's véu y 'l que no 's véu*, que la vritat es que 's podía ben veure, perque va ser molt animada, treyent lo Sr. Clavé un veterano que ni fet ab motllo.

En obsequi á la concurrència se sortejaren dos bonichs quadros a 'l oli pintats ab molt gust.

CIRCOL RECREATIU DE LA DRETA DE 'L ENSANXE.—Devant de regular concurrència va posarse en escena 'l drama *La carcajada*, que no deixa de ser obra difícil per' aficionats.

Lo Sr. Catalá, encarregat de 'l paper de *Andrés*, protagonista, va tenir moments molt inspirats, especialment a 'l final de 'l segon acte y en varias escenas de 'l tercer.

Las Sras. Varela (D. y T.) y Vives y 'ls senyors Biosca y Valentí, varen secundarlo en lo que varen poquer.

Per tréurer la tristesa de 'l drama van representar la pessa *Aucells de paper*; pero la calor no 'ns va permetrer poguerla veurer.

Avuy ab una funció composta de tres pessas catalanas, un monólech y una sarsueleta, 's donará 'l benefici de un jove actor de lr casa.—A

CLARÍS.—*A la vora de 'l mar*, quadret dramátich regularment desempenyat per la Srta. Amigó y 'ls Srs. Fages, Batista, March y Bars.

¡¡Qui compra maduixas!! saynete que 's fa difícil per lo intrincat, y aixó lo director d' escena y 'ls aficionats en general deurian tenirho en compte, puig obras aixís resultan sempre fredas y faltas de vivesa. No obstant de la falta de direcció que s' hi notá, sapigueren distingirse las Srtas. De las Morenas y Amigó (*Maduixaires*) y 'ls Srs. March, Fages y Masons.

La concurrència molt lluhida, omplí la sala de gom á gom.—R. O.

CASSINO ARTESSÁ (*Gracia*).—La obra posada en escena diumenje, fou *La abadía de Penmarch*.

De 'l desempenyo diré que l' intérprete que mes posá de relleu sas qualitats, fou l' actor genérich don Theodor Soler.

Ademes se portaren bè la Sra. Rodés, y 'ls senyors Ferrán, Cabré, Camps y Villar.

Es de suma utilitat en aquest teatro una dama jove, ja que la característica casi sempre 's véu en lo cas de sustituhirla.

Lo dia 15 (testa major), hi hagué una amena vetllada, que la constituí la societat coral de 'l mateix cassino y una orquesta dirijida per D. Miquel Artés.

Lo programa fou: primera part, sinfonía *Euterpense*; himne *La Gratitut* (coro y orquesta), *La toya de la nuya* (coro á veus solas), un' aria de tenor per' cornetí y *La pau de 'ls pobles* (coro y orquesta). Segona part: *Lo pom de flors* (coro y orquesta), aria de *Puritani* (cornetí), *Cap a 'l tart* (coro á veus solas), *Fantasia de concierto* (flauta), *Los wiquets de Valls* y *Las galas de 'l Cinca*.—J. B.

LA PONCELLA.—Aquesta nova societat ve posar en escena dissapte á la nit la coneguda sarsueleta *Chateau Margaux*, prenenthi part las Srta. Martí, senyora Smith y 'ls Srs. Vila, Ollé y Planas, alcansant aplausos tots menos lo que va fer de *Gallego-èndalus* que 's coneixia que no sabia en quin mar navegaba.

Després va estrenarse la sarsueleta catalana titulada *La camisera*, que va agradar molt a 'l públich, sobretort la part corresponent á la música, que resultá de 'l simpátich pianista de la societat, D. Ricardo Bartumeus. Tots los números van tenir que repetirse, obligant á fer sortir a 'l Sr. Bartumeus. La lletra no respón á la bondat de la música.—R. O.

EPÍGRAMAS

Se queixaba ahí en Rossendo
de que es un ofici 'l seu
que se li menja la vista
perque de lluny ja no hi véu.
Y un amich que l' escoltava
li va dir:—¡Si qu' es curiós!
Tindriam de saber ara
si se la menja ab arrós.

En Magí, espós de la Rosa,
l' altre día va morí,
y ella á tothom molt plorosa
diu que ha perdut lo magí.

J. STARAMSA.

SALÓ DE DESCANS

Nostre Director está preparant un treball que publicarem aviat, relatiu á un plan de Exposició (basat en idees manifestadas per ell en sessió), que podrà servir de fonament pèra la que 's pensa realisar en nostra ciutat l' any 1898.

LO TEATRO CATALA ha vist ab entussiasme desde un principi la idea de tan gran Certamen, y conven-sut de lo que ha de beneficiar á aquesta capital, se proposa contrarestar la gestió avuy funesta de la *Sociedad organizadora*, esperant que quant siga de nou normalisada sa marxa, 's compendrà que 'ls atropellos no han fet pèrdre lo coratge ni la noció de son deber á alguns individuos de la Junta Directiva nombrada 'l día 30 de 'l últim Abril.

—En lo Circo Eqüestre continúan ab éxit las representacions de la pantomima *Don Juan de Serrallonga*, proporcionant bonas entradas, sobre tot en días festius.

Bastant concorregut també 's va véurer lo benefici de 'l autor de la pantomima D. Fernando Guerra, lo qual demostra laa mólta simpatías ab que conta l' administrador d' aquest circo.

—Pe 'l próxim diumenje 3 de Septiembre, t'è anunciada la inauguració de la temporada la societat «La Bruja», instalada en lo teatro Olimpo, ab las produccions *Las campanadas*, *Las bodas de 'n Cirilo* y *Las bodas de Serafin (a) El zapaterín*.

—La societat «Clarís» prepara una funció extraordinaria ab lo drama castellá *El nudo gordiano*, per aficionats de punta, y debut de la dama jove senyoreta Gassó.

—Lo Sr. Rocavert nos ha enviat un exemplar de la seva comedia *Sogras de 'l dia*, estrenada ab aplauso en lo teatro Romea.

Agrahim la galantería y en especial agrahim la atenta carta que ha acompanyat ab la comedia.

—Ab lo titol de *Cansons de la terra*, 's publicarà aviat un folleto que contindrà distintas composicions originals de D. Manel Gardó, estrenadas per las societats corals d' Enterpe y que foren posadas en música per diferents mestres.

—Han honrat nostra redacció, 'ls tres periódichs *El Ave-Maria*, de Sevilla, *La Linterna*, de Lora del Rio y *La Denuncia*, de aquesta ciutat. Gracias per la atenció.

—Los Srs. D. Frederich Calvet y D. Carlos Salas que tenen la orquesta *La moderna Barcelonesa*, reben encárrechs per festas majors, concerts, balls, serenatas etc., en lo carrer de Santa Ana, 12, 3.er ó Xuclá, 8 bis, 3.er.

—Pèra avans d' ahir dijous estava anunciat en lo teatro de 'l Circo Espanyol, lo benefici de 'l simpá-tich mestre director y concertador D. Matías Puchades, ab l' estreno d' una revista original de dos periódichs, música de 'l beneficiat, titulada: *Funciones por horas*.

—La Societat Cooperativa Obrera de Badalona ha celebrat baix la direcció de 'l mestre. Sr. Ayné, un lluhit concert, en qual execució alcansaren merescuts aplausos, á mes de dit senyor, la triple senyora Marra, lo tenor Sr. Blanch, lo barítono Sr. Borgioli y 'l baix Sr. Miró. També hi va pèrdre part un

jove aficionat que t'è una magnífica veu de tenor y que 's fèu aplaudir en l' aria de la sarsuela *Marina*.

—Los teixits de llana elaborats á Catalunya, y que figuran en la Exposició de Xicago, han sigut considerats sols inferiors a'ls d' Inglaterra y superiors a'ls de Fransa, Alemanya, Austria, Italia y altres païssos, per la comissió calificadora, lo qual posa mólta alt á nostra industria, per lo que 'ns felicitem.

—Tenim mólta bonas noticias de dos produccions que ha escrit lo popular autor dramátich D. Joseph María Pous, quals titols són: *Los aucellets*, comedia en tres actes, y *Roda 'l món*, viatge cómic en cinch actes.

—Ha surtit per Taradell nostre estimat amich y company de redacció D. Modest Vidal.

Desd' allí nos donará compte de la festa major de 'l bonich poble de la plana de Vich.

—En lo «Centre Instructiu Familiar de las Corts», demá á la tarde tindrà lloch una representació de 'l drama *La Dolores*, y l' estreno de 'l diálech de don Joseph Prats, soci de 'l mateix centre, titulat: *Deixat de la mà de Déu*, escrit espressament pèra 'l director de la companyía D. Aniceto Cambralla. També posarán la pessa *La Cartilaginalgia*.

CAVILACIONS

TRENCA-CLOSCAS

L. Rosa de Fal

ROMA.

Combinar lo titol de una comedia catalana.

XARIGOT.

CONVERSA

—Genaro, estigas quiet.

—¡Ay! ¡ay! ¿Qué faig?

—No res de bó.

—¡Y deixi'm estar!...

—Vaja, á véurer si serás formal.

—Es que...

—Tossut! ¿No véus que pòts ferte mal?

—¿Ab qué?

—Ab lo que hem dit.

A. LACASA G.

ANAGRAMA

A 'l fill de l' amich Enrich

un tot se l' hi va trencá

y ara diu que 'l guardarà

dintre d' un total bonich.

RODISI PATALETO.

Soluciones á las cavilaciones de' l núm. 140

Xarada: COTORRA.

Rombo: Z, POP, PERRO, ZORRILLA, PRIMA, OLLA, A.
Ters de sílabas: SABATA, BARRINA, TANASI.

Las han enviat M. Montseny, Pepet de 'l Ferro-carril, Pal y Trocas y Bernat Pescayre.

Han endevinat totas menos una 'ls Srs. Roch Rich, Joan Roig, Peret de 'l Garrofé, J. Salvador, B. P. (Arenys), Palateo, J. Escachs y Jesús Llopis.

Las han endevinat menos una de cada número, 'ls senyors Bernat Xinxola, Juliá Clarassó, C. Pérez y G. Negre.

Correspón, donchs, lo premi de 3 pessetas a 'l Sr. Montseny; los de 2:25 a 'ls Srs. P. de 'l Ferro-carril y Pal y Trocas; los de ptas. 1:50 á Roch Rich, J. Roig y Peret de 'l Garrofé, y 'ls de una pesseta á Bernat Xinxola, Juliá Carrasó y C. Pérez.

Los que envihin las d' avuy y de 'ls núms. 142 y 143 tindrán participació en un décim de la Lotería Nacional.

Imprempta de Pujol y C.^a Tallers, 45.—Barcelona

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.

Sastreria de teatros de **Joan Baret**, Sadurni, 14, 1r.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.

Magatzem de pells de **J. Pous y C.**, Princesa, 13.

Arxiu de teatros (vers y música) de **A. Guix**, carrer de Tallers, 27, 2.n

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercero.

Botiga de robas, de **J. Rouret**, Condal, 28.

La Emperatriz, fábrica de cotillas, carrer de Escudillers Blancs, 2.

Máquinas de fer mitja, de **Narcís Doménech**, carrer de la Gran-via, 211.

Casa **Falco**, hules, artículos de goma, plumeros, etc., carrer de'l Call, 2.

La Imperial, magatzem de mobles. Nou de la Rambla, 25.

Sastreria de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.

Construcció de Teatros

SERVEY COMPLERT Y BÓ
per' guardaropias

Pera informes y detalls dirigir-se a 'l carrer de

Estruch, II, fusteria

BARCELONA

PERRUCAS Y POSTISSOS de tota classe per' TEATROS

GRAN SALÓ

per afeitar, rissar y tallar cabells en la

Perruqueria de **VICENS GARCÍA**

Conde del Asalto, 6, principal

Casa establerta desde 1840

ORQUESTA DE 'LS CATALANS

de la que forma part lo notable concertista de violi

senyor **ÈADIA**

DIRIGIDA PER

D. ROMUALDO ZUBELQUI

Per' ajustos dirigir-se

Sepúlveda, 190-Barcelona

AL BRUCH

Botiga de quadros, cromos y estampas, miralls y tot lo concernent a 'l ram de adorno, y fábrica de transparents.

Portaferrisa, 10 y Petritxol, 8, 12 y 17

S' HAN POSAT A LA VENDA

LA FORSA DE 'L AMOR, comedia en 3 actes y en vers.

DÍGALI BARRET DÍGALI SOMBRERO, pessa en vers.

TOMO DE POESIAS de 'l Certamen festiu literari de LO TEATRO CATALÁ.

Se troban en la llibreria de la Vda. Bartumeus y en los kioscos de la Rambla.

Magatzem de Música, Pianos è Instruments

Joan Ayné

Fernando VII, 53.—Barcelona

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja,

Aparatos per' pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plases y al comptat.

Carme, 33. — Barcelona

CUPÓ PER' OBTAR

a'l REGALO DE 15 PESSETAS

Lo firmant envia las soluciones á las cavilacions de 'l núm. 141 de LO TEATRO CATALÁ, que són:

Domicili de 'l infrascrit: carrer de núm. pis

A CASARSE TOCAN

Per 30 duros

un llit de Viena (matrimoni) ab somier, una calaixera ab marbre, 6 cadiras de rejilla, una taula de nit ab marbre, una de menjador, 6 cadiras de menjador y un mirall.

Además hi ha un gran surtit de tota classe de mobles. Llit de Viena y somier, 25 pessetas, y de matrimoni, 40 pessetas.

Carrer Nou de la Rambla, 25

Arxiu y copisteria

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

LLUNAS ASSOAGADAS

CRISTALLS, BALDOSAS Y BALDOSETAS

DE

ORTEGA Y BADIA

Carrer de la CONDESA DE SOBRADIEL, núm. 3

TELEFONO NÚM. 1397

BARCELONA

A V Í S

Avuy publiquem las planas 23, 24, 25 y 26 de 'l drama *Llas de foch*.